

ಬೇಡ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಾ? ನಿನಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ನನಗೂ ಗೊತ್ತುಂಟು ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹೋಗುತ್ತ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ, ಶುದ್ಧ ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ ಇವನು. ಅವತ್ತು ಸಾಲ ಕೇಳಿಕಾಗುವಾಗ ಬಂದು ಅಂಗೈ ಪುಜಕ್ಕಿದ (ಹಿಸುಕಿದ). ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಜನ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಗೊಣಗದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಚರ್ಚೆಪ್ಪ ಕಾಮತರು ಜನ ಹೇಗೆ? ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅವರ ಹತ್ತ ದೊಡ್ಡ ವಂತಿಗೆ ಸಿಗಬಹುದೇ? ಜೇರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹೊರಟವರ ಮುಂದೆ ಹೀಗೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಗೊತ್ತುಂಟು? ಆ ಜನ ಆಗ್ನಿಕೆಲ್ಲ ಮಾರಾಯ, ಬರೇ ಪಿಟ್ಟಾಸು. ಸಾಮಾನಿಗೆ ಒಂದುಪಾಯಿ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡೂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ವಂತಿಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಜೀವವೇ ಬಿಟ್ಟಾನು ವಿನಃ ಕೊಡ್ತೆಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಪಿಟ್ಟಾಸು ಎಂದರೆ ಬರೇ ಜಿಪುಣರಿಗೆ ಇರುವ ಹೆಸರು. ಕಾಮತರೂ ವಂತಿಗೆಗೆ ಬಂದವರು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದೂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಡೈಲಾಗು. ವಂತಿಗೆಯಂತೆ ವಂತಿಗೆ. ಯಾರು ಇವರ ಅಪ್ಪ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದು ಉಂಟಾ? ನಾವು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಮುಕ್ಕಾಲು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೆ ಇವಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಯಿತು.

ಬೈಗಿನಲ್ಲೂ ಘಟ್ಟದ ಜನಗಳ ಹಾಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನ ಉದಾರಿಗಳಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೂ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಬಿಟ್ಟಿರದ ಆಯ್ದ ಪದಗಳಷ್ಟೇ ಬಳಕೆ. ದೊಡ್ಡ ಪದ ಎಂದರೆ ನಾಯಿಯ ಮಗ (ನಾಯ್ತು ಮಗ). ಅವು ಬರೀ ಬೇವಾಸಿ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಬೈಗುಳ. ತಾಯಿ ಮಗನನ್ನು ಮುದ್ದಾಡುತ್ತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಥೂ, ನಾಯ್ತು ಮಗ ಎಂದು ಕರೆದು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುವುದುಂಟು. ಈಗೀಗ ಬೈಗುಳ ಶೈಲಿ ಕೊಂಚ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ. ಹಿಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಥೂ, ಕಂಡ್ರೆಕುಟ್ಟಿ (ಕಂಡವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವ). ಹೀಗೆ ಬೈದರೆ ಇದು ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಸಂದೇಹಿಸಿದಂತೆ ಎಂಬುದೂ ಹೊಳೆಯದೆ ತಾಯಂದಿರು ಪದ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬೈಯಬೇಕಿದ್ದರೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಇಂತಹ ಪದ ರತ್ನಗಳ ಬಳಕೆ ಈಗಲೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಮದುವೆ. ಇಬ್ಬರು ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬಳು, ಮದ್ಯಳ್ (ಮದುವೆಗಳು) ತುಂಬ ಮೋಕು ಇದ್ದಾಳಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಿಮ್ಮ (ತುಟ) ಸೊಲ್ವ ಚಂದ ಕಡಿಮೆ. ಇನ್ನು ಸೇಲೆ (ವಯ್ಯಾರ) ಉಂಟು ಮಾರಾಯ್ತು, ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಮದ್ರೆಗೆ ಇಡುವ ದಿವಸ ಡೇನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾಳಂತೆ ಎಂದು ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಎರಡನೆಯವಳು, ನನಗೆ ಮದ್ಮಾಯ (ಮದುವೆ) ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಡಿಸಿಲ್ಲ. ಉನುಂಗೇಲ್ ಪರಂಬೋಳ್ (ಒಣಗಿದ ಮರಹಾವು) ಹಾಗೆ ಚಳ್ಳಾಟ್ (ತೆಳ್ಳಗೆ) ಇದ್ದ. ಹೇಗೆ ಇವ್ವು, ಅವನ್ನ ಒಪ್ಪಿದ್ದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ವರನ ಪಕ್ಕದವಳಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ, ಬಂಗಾರು! ಇವ್ವು ಎಂತದ್ದು, ಬರೀ ಪಡ್ಲೊಲಿ. ಕೋಲುತ್ತಿರಿ ಹಾಗೆ ಸಪುರ ಇದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ವಧುವನ್ನು ಟೀಕಿಸದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರು ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಬರೆಯುವವರು, ಆಡು

ಮಾತುಗಳ ಬಳಕೆ ಕಡಮೆ ಎಂಬುದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನಂಬಿಕೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬನ ಬಳಿ ದಾರಿ ಕೇಳಿ ನೋಡಿ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಳಗಿನವರಿಗೆ ಈ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಡು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳಗಿನವರಿಗೆ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿದ ಹೊಸ ಪಠ್ಯವೊಂದರ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಆ ಭಟ್ಟ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತೀಕಾ? ಮಂಡೆ ಬಿಸಿ ಮಾಡ್ತೀಡಿ. ಹೀಗೆ ಒಳಸಾ(ಹಾ)ದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಡಮ್ಮ (ತಡೆಬೇಲಿ) ಉಂಟು. ಅದನ್ನು ದಾಟಿದ್ದೂಡ್ಲೇ ಒಂದು ಕಂಡದ ಪುಣಿ (ಹೊಲದ ಬದು) ಸಿಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ. ಒಂದು ಅಡ್ಡ ತಾರ್ (ತೋಡು) ಉಂಟು. ಸೊಂಟ ಮುಟ್ಟಿ ನೀರಿದ್ದಿತು. ದಾಟಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ರೆ ಅವು ಮನೆ ಸಿಗಿದೆ ಎಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಪ್ರಿಯ ಬೆರೆಕೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಹೇಳುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದಕೋಶ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ ದಾರಿಯ ವಿವರ ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಲಭ.

ಪುಸ್ತು ಎಂಬ ಪದ ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಸಾರ, ಹಗುರ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯ ಪದ ಇದು. ನಾನು ಅವ್ವಲ್ಲಿ ಈ ಸಲ ನನಗೆ ಅಡಿಕೆ ಫಸಲು ಎಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಉಂಟು ಅಂತ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅವು ನಂಬ್ಬೇ ಇಲ್ಲ ಮಾರಾಯ, ಪುಸ್ತು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಅಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಫಸಲು ಬರ್ಲಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲಂತ ಪಡಪೋಲಿ ಮಾತು ಹೇಳಿದ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಬೆಲೆ ಕೊಡದೆ ಹೋದಾಗ ಬರುವ ಪ್ರಯೋಗ ಇದು. ಈಗ ಹಚ್ಚಿನವರು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆ ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತುಳುವಿನಲ್ಲೂ ಆಂಗ್ಲ ಪದಗಳು ಮೇಳವಿಸತೊಡಗಿವೆ. ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ, ಡ್ಯಾಡ್, ಮಮ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ತೊಂಭತ್ತರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಸರಕಾರದ ಮಾಸಾಶನಕ್ಕೆ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಒತ್ತುವವರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಂಗ್ಲ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಬೇಕಾ? ಡಾಕುದಾರ್ರು (ಡಾಕ್ಟರ್), ಮೋಂಟು (ಮೋಟಾರು), ದಬುಟು (ಡೌಟು), ಇಂಡೆರ್ಸನ್

